

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/197/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317200536
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317200536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: F. S. O., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX/X, E., zast. Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom, Štefánikova 17, Humenné proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 531 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp/21/2017 - 46 zo dňa 04.09.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 531 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.02.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 531 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.01.2017 z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, vzniknutého v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 17.09.2014. Uvedenú zmluvu žalobca považoval za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich v nej náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. f), k), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 261 ods. 6 písm. b), § 497 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb., § 3 ods. 3, § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2002 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 ods. 1 Nariadenia č. 87/1995 Z.z. mal za preukázané, že medzi stranami sporu konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne uvádza, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádzal z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu

založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

4. Prvoinštančný súd zistil, že žalobca dňa 12.09.2014 požiadal žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru s úverovým limitom 1.140 eur, s predpokladanou výškou splátky spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb v sume 62,31 eur a jeho splatnosťou 42 mesiacov. Mesačná splátka vrátane úrokov bola 36,04 eur. Celková čiastka, ktorú žalobca mal zaplatiť bola 1627,68 eur. RPMN za úver bola 25,43 %, ročná úroková sadzba 18,07 %, priemerná RPMN 44,06 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol 114 eur. Bod 7. zmluvy odkazoval na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy, ktorá je jej neoddeliteľnou súčasťou. V bode 13. tejto žiadosti bolo uvedené, že riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti všetkými zúčastnenými stranami uzatvorili veriteľ a dlžník zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Žalovaný túto žiadosť podpísal dňa 17.09.2014.

5. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2014 na meno žalobcu vyplýva výška schváleného úveru 1.140 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 36,04 eur (z toho istina 27,14 eur, úroky 8,90 eur), výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa dohody o poskytnutí úveru) 62,31 eur mesačne, dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.11.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.04.2018, splatnosť každej splátky k 1. deň v mesiaci, RPMN úveru 25,43 %, priemerná RPMN 44,06 %, ročná úroková sadzba 18,07 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 1.627,68 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytnutí služby 1.103,34 eur, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy 17.09.2014. Žalobcom predložený splátkový kalendár obsahuje poradové číslo splátky, t.j. 1. - 42. splátka, dátum splatnosti jednotlivých splátok (splatnosť prvej splátky bola 01.11.2014 a poslednej 01.04.2018) a celkovú výšku splátky, t.j. každá splátka 62,31 eur.

6. Prvoinštančný súd skonštatoval, že medzi stranami sporu bola dňa 17.09.2014 uzatvorená aj dohoda o poskytovaní služieb. Na jej základe sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytovať služby: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú službu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Táto dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú povahu podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom. Žalobca sa zaviazal, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úverového rámca zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru a túto sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktoré budú uvedené spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru. Dňa 17.09.2014 strany sporu uzatvorili aj rozhodcovskú zmluvu.

7. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že žalobcovi boli v súvislosti s uvedenou spotrebiteľskou zmluvou poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.026 eur a žalobca v prospech žalovaného uhradil sumu 1.557 eur.

8. Prvoinštančný súd vyhodnotil zmluvu uzavretú medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom takýto výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

9. Dodal, že spotrebiteľ má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť si ich vôbec prečítať, resp. pochopiť jeho obsah.

10. Z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd mal tak preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobcovi bol reálne poskytnutý úver vo výške 1.026 eur a v prospech žalovaného žalobca uhradil sumu 1.557 eur. Išlo o spotrebiteľský úver v zmysle zákon č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá

úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Žalovaný je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalobca je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Prvoinštančný súd bol toho názoru, že údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru, požadované kogentnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, prípadne aj dojednaného revolvingu, výška úrovekovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov atď. Pokiaľ spomínané podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom, nejedná sa o dvojstranný právny úkon a nie je možné ho považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. S tvrdením žalovaného o tom, že spomínané oznámenie je súčasťou zmluvy o úvere, sa nemožno stotožniť. Uzatvorenie zmluvy predchádza ponuka a až následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Prvoinštančný súd tak vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany žalobcu, no danú skutočnosť nemal za preukázanú. Až v samotnom oznámení je uvedená konečná splatnosť úveru a určením termínu splatnosti poslednej splátky ku dňu 01.04.2018, je uvedená splatnosť splátok počnúc dňom 01.11.2014 a to vždy k 1. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, je tam uvedené rozdelenie splátok na splátky istiny a úrokov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Žilina, Prešov, v ktorých bol vyslovený obdobný názor.

12. V ďalšom prvoinštančný súd skonštatoval, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V zmluve sa uvádza len výška splátky 62,31 eur, ktorá zahŕňala aj odplatu podľa dohody o poskytovaní služieb, bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. S poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch povinnými náležitosťami zmluvy bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, aj ich počet a termín splátok. Účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľa. Keďže výška úrokov a poplatkov nie je v predmetnej zmluve uvedená, pričom takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje mu poznať rozsah svojho záväzku (poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/245/2010, ako aj rozsiahlu judikatúru okresných aj krajských súdov).

13. K právnomu názoru vyjadrenému v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a H. G., na ktorý žalovaný poukázal uviedol, že slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V taktom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry

Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prejednávanej príhode sa jedná o spor jednotlivca, kedy nie je možné smernici poskytnúť priamy účinok. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona *contra legem*. Aj napriek odkazu na uvedené rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

14. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Poukázal na § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch so záverom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017, sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

15. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 25,43 % pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 72,70 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-psn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 1.140 eur výšky mesačnej splátky úveru 62,31 eur, pri ich počte 42. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku aj z uvedeného dôvodu.

16. Prvoinštančný súd tak dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

17. Čo sa týka nároku na odplatu za služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb zo dňa 17.09.2014 prvoinštančný súd uviedol, že nárok na zaplatenie odplaty nie je. Uvedená dohoda je typickou formulárovou zmluvou, je dohodnutá v podobe 2,59 % zo zmluvy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutý úver. Táto mala byť platená v rámci mesačných splátok úveru v sume 26,27 eur mesačne za dobu 42 mesiacov vo výške 1.103,34 eur. Táto dohoda bola len umelo vytvorená ako samostatná zmluva. Jedná sa o doplnkovú službu, ktorá mala byť poskytnutá žalovaným v priamej súvislosti s poskytnutým úverom. Možno ju považovať za rozpornú s dobrými mravmi, keďže spotrebiteľ - žalobca mal zaplatiť za služby v nej uvedené odplatu vo výške predstavujúcej cca 96,78 % z poskytnutého úveru. S poukazom na § 39 OZ súd túto dohodu považoval za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Ak by uvedenú zmluvu nepovažoval za absolútne neplatnú, tak by ju vyhodnotil za neprijateľnú, a teda neplatnú vzhľadom na jej výšku vo vzťahu k výške samotného úveru (1.103,34 ku 1.140 eur), ktorá jednoznačne spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu na úkor žalobcu ako spotrebiteľa, lebo sa jedná o neprimerane vysoké plnenie, ktoré je neadekvátne službe, za ktorú malo byť poskytnuté. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/39/2016 zo dňa 23.02.2016. Na absolútnu neplatnosť právnych úkon prihlíada súd z úradnej moci.

18. Bolo tak súdom konštatované, že žalovanému tak vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobcovi reálne poskytnuté, a to vo výške 1026 eur. Doposiaľ však žalobca žalovanému zaplatil už sumu 1.557 eur a strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 531 eur.

19. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania preukázateľne dňom doručenia žaloby, t.j. 20.02.2017. K uvedenému dňu výška zákonných úrokov z omeškania bola 5 % ročne, preto súd prvej inštancie žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 531 eur od 21.02.2017 do zaplatenia, lebo iba v tejto časti považoval nárok žalobcu na zaplatenie

príslušenstva za dôvodný a vo zvyšnej časti žalobu čo do nároku na úrok z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

20. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

21. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a navrhol napadnutý rozsudok, ktorým mu súd určil zaplatiť žalobcovi 531 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. zmeniť a žalobu zamietnuť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd prvej inštancie rozhodol na základe nesprávnych skutkových záverov a nesprávnom právnom posúdení. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane, zmluvnými dojednaniami na rubovej strane a oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. V čase uzavretia revolvingovej zmluvy právny poriadok umožňoval tvoriť obsah zmluvy aj všeobecnými podmienkami, pokiaľ na ňu zmluva odkazuje a sú stranám známe. Poukázal na ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka. Tým, že súd nesprávne vyhodnotil čo tvorí zmluvu o revolvingovom úvere, nesprávne rozhodol aj v otázke splnenia náležitostí o dobe trvania zmluvy, či konečnej splatnosti a údajov o počte, výške a termínoch splátok. Z článku 9 ods. 9.1 Zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú. Konečná splatnosť je upravená v článku 4 ods. 4.5, z ktorého vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je aj dňom konečnej splatnosti úveru. Pritom termín konečnej splatnosti úveru je vyjadrený viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4.5 Zmluvných dojednaní, v zmysle ktorého dátum splatnosti poslednej splátky je aj termínom konečnej splatnosti. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva zo splátkového kalendára aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého postačuje také uvedenie údajov konečnej splatnosti, ktoré tento termín umožňujú identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Závery súdu o neuvedení vyššie uvedenej náležitosti sa nezhodujú so skutočnosťami vyplývajúcimi zo súdneho spisu, preto súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom a k nesprávnomu právnomu posúdeniu. Rovnako nesprávne súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Tieto údaje sú tvorené zmluvnými dojednaniami, obsahom zmluvy a oznámením veriteľa, že ide o prvý deň v mesiaci, počet splátok bol 42 a výška splátky 36,04 eur. Rovnako vyslovil svoj nesúhlas so záverom, že úverová zmluva neobsahuje uvedenie predpokladov použitých pri výpočte RPMN. Je nesprávny ani záver o výške RPMN, ktorá sa vypočítava podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. Kalkulačka na internetovej stránke nezohľadňuje všetky údaje, preto výpočet zrealizovaný súdom nemôže byť relevantný.

22. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že súd prvej inštancie správne zistil a vyhodnotil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Uviedol, že ani rozhodnutie ESD nemá subsidiárny právny účinok na právny poriadok SR v tom zmysle, že ním alebo prostredníctvom neho majú vyplíňať medzery v platnom právnom poriadku SR. Zákon č. 129/2010 Z.z. explicitne vyjadruje čo musí každá spotrebiteľská zmluva obsahovať pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti tejto zmluvy. Keďže zákon explicitne uvádza členenie splátok na splátky istiny, úrokov, poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriami účinok, lebo by sa jednalo o výklad vnútroštátneho zákona *contra legem*. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/142/2016 zo dňa 08.12.2016. Navrhol preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

23. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu už nevyjadril.

24. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal v napadnutom rozsahu rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 385 CSP a *contrario*) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej

tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 16.04.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

25. Odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktorý poukazuje. V zmysle § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodu napadnutého rozhodnutia a dopĺňa na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom nasledovné.

26. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2014 je zmluvou spotrebiteľskou, pričom v uvedenej zmluve pre absenciu zákonom stanovených náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nákladov, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona je nutné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov tak, ako to správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného, že uvedené údaje sú tvorené viacerými listinami, okrem iného aj listinou označenou ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2014, keďže tak, ako správne súd prvej inštancie vyhodnotil, toto oznámenie nebolo dohodou zmluvných strán. K uvedenému zaujal jednoznačne správne stanovisko súd prvej inštancie, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Listinu označenú ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru je potrebné vyhodnotiť ako nový návrh na uzavretie zmluvy. Nemôže uvedená listina tvoriť súčasť dohody, ak žalobcom nebola prijatá. Už iba táto skutočnosť sama o sebe podporuje správny záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere. Ak na základe takto uzavretej zmluvy o úvere bola žalobcovi poskytnutá suma 1.026 eur a žalobca v prospech žalovaného uhradil sumu 1.557 eur, žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 531 eur tak, ako o tom správne rozhodol súd prvej inštancie. Už iba uvedené postačuje na vyhodnotenie nároku žalobcu za dôvodný, a to aj bez toho, či RPMN bola alebo nebola správne uvedená. Odvolací súd iba dodáva, že RPMN uvádzaná v zmluve v bode 5, čo sa týka predpokladanej RPMN za úver je vo výške 26,15 %, no v bode 6, ktorý vyplňoval žalovaný je vo výške 25,43 %. Z uvedeného teda vyplýva, že výška RPMN bola v zmluve uvedená rôzne. Už uvedené evokuje to, že ide o zavádzajúci údaj.

27. Odvolací súd len na dôvažok uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil aj dohodu o poskytovaní služieb, hoci vytvorenú na samostatnej listine za rozpornú s § 39 OZ a tým neplatnú, keďže žalobcovi na základe nej mala vzniknúť povinnosť zaplatiť odmenu žalovanému vo výške 1.103,34 eur, čo je neprimerané k výške úveru v sume 1.140 eur.

28. V odvolaní namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu predmetnej veci odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práv na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie NS SR z 27.07.2011, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

29. V prejednávanej veci však odvolací súd nezistil, aby súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Rovnako nebolo preukázané, aby z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie vyvodil nesprávne skutkové závery. Súd prvej inštancie správne ustálil, že na strane žalovaného na úkor žalobcu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške, ktorej žalovaného zaviazal ho vydať žalobcovi.

30. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd mal za to, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Je nutné zdôrazniť záujem na vyššej kvalite života spotrebiteľov, čo sa musí favorizovať pred dopadom rozsudku na dodávateľov používajúcich neprijateľné podmienky. V tomto smere odvolací súd dáva do pozornosti a odkazuje na článok 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, článok 6 ods. 1, článok 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, článok 38 Charty základných práv EÚ a judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. vo veci Pannon, Océano Group Editorial, Mostaza Cláro, Pohotovosť/Korčková).

31. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a to aj čo do trov konania s tým, že žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v celom rozsahu proti žalovanému.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.